

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

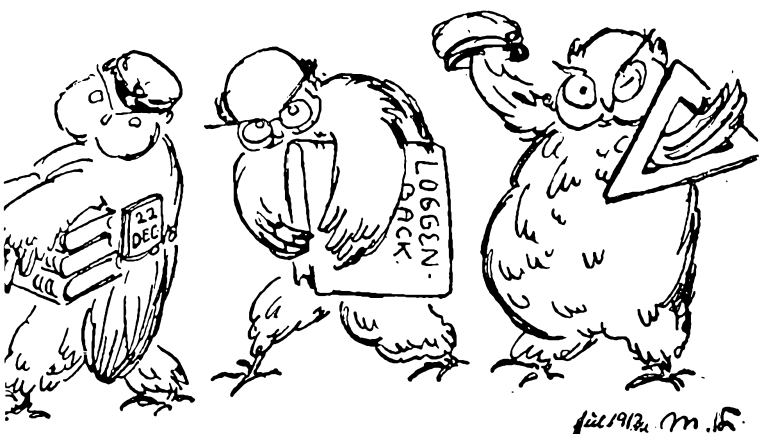
Skolebladet.

Østersøgades Gymnasium.

Nr. 22

22. December 1913.

2. Aarg.

*Skolens Port er atter lukket,
en kortere Tid vor Sorg er slukket.
Julen er kommen med Fred og Glæde
og megen dejlig Juleæde.*

*Nyd nu Din Ferie paa rette Maade,
og lad det ikke dig være en Gaade,
paa hvilken Maade du bedst kan være
i Julen til Glæde for dine Kære.*

*Vi ønsker Dig, ja, vi ønsker jer alle,
som dette Blad i Haanden maa falde,
at Julen maa blive glædelig, god
med Højtid og Gaver i Overflod.*

Ikke bange.

Jeg har engang læst om en Dreng, som havde faaet meget daarlige Vidnesbyrd i Skolen, og uheldigvis var det lige før Jul.

Der stod, at „Læreren i Engelsk var ingenlunde tilfreds og Læreren i Tysk kun tildels“. Hans Karakter i Historie var nedsat til 3 „paa Grund af Uro og Uopmærksomhed i Timerne“. Om hans danske Stile hed det, at „de var nogenlunde gode, men vilde vinde betydelig, hvis han kunde vænne sig af med at bruge de mange skruede Udtryk for de simpleste Begreber“. Hans skriftlige Arbejder „var gennemgaaende sjuskede“, Han kunde uden Skade „sætte saa vel sin Flid som sin Opførsel op over hele Linien“.

Det var just ikke glimrende -- og Tidspunktet var som sagt særlig ugunstigt. Thi han var ganske overbevist om, at hans Fader vilde ikke give ham de nye Skøjter, som var saa stærkt attraaede og halvvejs lovede, ja vistnok allerede indkøbte, naar disse Vidnesbyrd blev præsenterede.

Han overvejede frem og tilbage, hvad han skulde gøre og tog tilsidst den Beslutning, at han ikke vilde forevise sine Vidnesbyrd før efter Jul. Der var saa meget at tænke paa lige i Julen, at Faderen næppe vilde komme i Tanker om det. Skulde Uheldet endelig ske, at han spurgte, kunde han jo altid sige —. Naa, det var ikke værd at tage nogen Bestemmelse dér, før det var nødvendigt.

Hans Fader kom ikke i Tanker derom. Skøjterne var der — og meget mere. Forsaavidt gik jo alt godt.

Det vil sige, — godt og godt.

Det gik skidt, — naar han selv skulde sige det.

Det gik saadan, at det var altsammen aldeles upaa-klageligt, ligesaa godt som de andre Aar, snarere bedre — Træet var ubetinget rigere og smukkere

formet — Knaset baade extragodt og rigeligt — Skøjterne F. F. — Gaverne i det hele og store velvalgte — Gaasen aldeles glimrende stegt — de brune Kager ganske efter Opskriften. —

Men — — —

Ingenting af det smagte rigtig. Han nød det ikke som ellers. Ikke engang Skøjterne vakte rigtig Begejstring.

Tingen var den — han gik med en daarlig Samvittighed. Det var omtrent, som om han havde stjålet det hele. Der faldt hele Tiden en Skygge over det straalende Træ og det festlig dækkede Bord, og Skyggen kom fra den Vidnesbyrd-Bog, som laa skjult inde i hans Skuffe.

Han havde narret sin Fader.

Jo, narret ham. For han havde ikke faaet Skøjterne, hvis han havde vist Bogen. Og ved denne Uærlighed havde han gjort sig uværdig ogsaa til al den anden Herlighed, syntes han.

Han prøvede paa at ryste det af sig og blev kaad og støjende. Men det blev ved at prikke derinde: Vidnesbyrdet. Du skulde have vist ham det.

Nu at komme trækkende med den Bog selve Juleaften, det var jo fjollet.

Og Julemorgen ligesaadan. Og hver Dag blev det sværere. Det vil sige, hele Juleferien blev spoleret. — —

Du kan selv digte Historien færdig.

Jeg er Præst, jeg vil prædike lidt for dig.

Der er ikke noget saa generende her paa Jorden som en daarlig Samvittighed. Det forstyrrer aldeles ens Glæde og Fornøjelse.

Det er absolut nødvendigt at anskaffe sig en god Samvittighed, hvis man har en daarlig. Ellers spolerer man hele sin Juleglæde. Den skygger hele Tiden for den. Man gaar hele Tiden og frygter for noget ubehageligt, som skal komme. Det er ikke til at holde ud; og man behøver ikke at have det saadan.

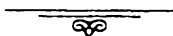
Man skal gaa til Gud og bede om en god Samvittighed. Man skal sige alt det gale til ham; og

hvis det ogsaa er noget, man har gjort mod andre, saa skal man sige det til dem og bede om Tilgivelse og se at gøre det godt igen.

Saa faar Jule-Evangeliet ny Klang.

„Ikke bange! Jeg forkynder Eder en stor Glæde. Eder er en Frelser født.“

Olf. Ricard.

Skolens Sport.

Undertegnede vilde gerne, gennem dette ærede Blad, henlede Opmærksomheden paa de sportslige Forhold i vor Skole i Modsætning til samme Forhold paa andre københavnske Skoler.

Vi har som bekendt en Pokal staaende oppe hos Fru Bay, (en smuk Pokal, som de færreste vist har set), hvilket vidner om, at vi 3 Aar i Træk har vundet Skolernes Pokalturnering. Ligeledes blev Skolen for 4—5 Aar siden en flot Nr. 1 ved et Idrætsstævne, der afholdtes paa „A. B.“, og i hvilket mange Skoler deltog. Saaledes var det for nogle Aar siden! Hvordan er det nu?

Medens alle andre Skoler har forstaaet at følge med paa det sportslige Omraade, er vor Skole nærmest gaaet tilbage, (hvilket sikkert ikke er Gymnastiklærernes Skyld).

I alle andre Gymnasier har de enten Hugning eller Fægtning! Hvorfor har vi ikke det?

Hvorfor maatte vi ikke deltage i Skolestævnet i

Vejle, i Foraaret? Interessen hos Eleverne var der.
Kunde der være Tale om, at Skolen eventuelt vilde
deltage i et saadant til næste Aar?

Leo Clauson-Kaas.

Allan Davidsen.

Redaktionsskifte.

Herved skal vi meddele vore Læsere, at vi fra 1. Januar 1914 har overdraget Bladet til d'Hrr. Svend Aage Ramlau og Johannes Nyholm fra II. G.

Det er ingen let Opgave at redigere et Skoleblad, og naar Bladene ikke altid har været lige tilfredsstillende for alle Parter, saa beder vi Dem undskylde; thi et Skoleblad har et meget forskelligartet Publikum at skulle tilfredsstille; dog har vi nærmest baseret vort Blad paa de højere Klasser.

Vi ved, at vi under vor Redaktion har arbejdet Bladet noget op, og vi haaber og tror, at den nye Redaktion vil føre Bladet endnu nogle Trin op ad Fuldkommenhedens Stige.

Til Slut vil vi saa takke enhver, der har vist Interesse for Bladet, saavel Købere som de, der ved indsendte „Stoffer“ har bidraget til at hæve dets Niveau. „Last not least“ vil vi takke Pastor Hansen, der har staaet os bi med Raad og Daad.

Ejvin Borgschmidt Hansen. Carl Helge Vestberg.

Frit Ordskifte.

Svar til Hr. Aliquis!

Min gode Hr. Aliquis.

Tillad mig at udtale min dybeste Beundring overfor Deres modne, ligefremme og i alle Maader brillante Artikel. — Jeg skal tage alle Deres Formaninger til Indtægt -- Intet er imidlertid fejlfrit, derfor kunde jeg m a a s k e — (læg endelig Mærke til dette lille Ord) ved grundig og systematisk Gennemlæsning af Art. nok have fundet eet Punkt, der set fra et bestemt Synspunkt, kunde give en lille Anledning til et tarveligt og svagt Angreb — men Chikaneri ligger ikke for mig — —. Een Ting har dog gjort et dybt Indtryk paa mig: Det er sidste Gang, De griber Pennen! Har De grundigt betænkt, hvad det vil sige? — Sidste Gang. — Kære Hr. Aliquis; hvad har De faaet Deres Øjne til? — Saa De ikke, hvor Skolebladet saa at sige blev revet bort sidste Gang. — De sidste Blade gik for 10 ja 11 Øre — Lagde De ikke Mærke til, at Eleverne af Begejstring vilde bære Dem i Guldstol — nogle vilde telegrafere til Stockholm: De alene fortjente Nobelprisen. — De kan umuligt have undladt at se, hvor Red. gned sig i Hænderne og fortrød svært at have solgt Geschäften. Nogle bebrejdede Red, at de ikke havde kunnet formaa Hr. A. til at skrive en længere Artikel. — Den var jo saa forfærdelig kort, skønt de fleste sikkert læste den diverse Gange igennem, syntes ingen, at de fik nok. — Der var jo Plads nok. — Hvad var Pastor Juhls Art. imod Hr. A's. — Hvor var Skole-

bladet partisk, hvor kunde Hr. A. sige sin Mening
paa saadan en Smule Plads. — —

Nej! Kære Hr. A., svigt endelig ikke Deres utallige
Beundrere (Undertegnede inklusiv), men glæd dem
alle næste Gang med en 6-Siders Art.

Med Ønsket om en glædelig Jul er jeg

Deres ærb. heng.

* * *

*Hermed ønsker vi vore Læsere, store og
maa, en rigtig glædelig Jul og et ligesaa
rodt Nytaar.*

Red.

Fru Inger Rump,

Elev af og udmærket anbefalet af Pianistinde Fru Elisabeth Anker Heegard, søger Elever i Klaverspil.

6 Kr. maanedlig for een Time ugentlig.

Kirsteinsgade 6. — Tlf. Øbro 2685 y.

Den bedste Julegave

er et færdigt Dukketeater. Haves i flere Størrelser fra Kr. 4,50 til Kr. 30,00. Katalog over færdige Teatre, Komedier, Dekorationer, Rekvizitter, elektrisk Belysning, samt danske Billeder med Soldater, Dyr etc. og Sammensætningsark med Fæstninger, Luftskibe, Huse m. m., udleveres gratis hos Skolens

Bog- og Papirhandel.

**Carl Larsen, Købmagergade 40,
Hj. af Klareboderne. — Telf. 3753.**

HARALD BØRGESEN, Sportsforretning,

Frederiksberggade 28.

Telefon Central 689.

— *Forlang min Ønskeseddel!* —

Køb Julegaver

i Bog- og Papirhandelen i K. F. U. M.

„Lommebog for Skoleelever“ haves altid paa Lager.
Gothersgade 115. Telefon Byen 955 x.

JØRGEN PETERSEN.

Ragnar Baggesen.

Bog- og Papirhandel,

Østerbrogade 54, ligefor Søerne.

Telefon 2 0 5 4.

Julegaver. Lommebog for Skoleelever 1914.

OTTO A. OLSEN,

Køkkenudstyr, Glas og Porcelæn. Elektriske Lamper.

Østerbrogade 56. Telefon 10100.

— *Smukke Julegaver.* —

WILLUMSENS FUGLE- & AKVARIEHUS, Øster Farimagsgade 45,

overfor Børnehospitalet (Byggeforeningens Huse).

Forhen Gothersgade 133.

Telefon Øbro 2550.